

път почти съвсѣмъ задръстенъ отъ хора. На единъ жгълъ, осѣняванъ отъ преддверіето на единъ храмъ, стоеше едно момиче съ кошница цвѣтъ въ десната ѝ рѣка, а въ лѣвата ѝ триструнна лира; тя пѣеше любопытна една пѣсенъ отъ нея същата съчинена, и въ сѣщото време я придружаваше съ армоническитѣ звукове на лирата. На сѣка пауза на музиката тя посачаше граціозно кошницата къмъ предстоящитѣ и ги моляше да купятъ цвѣтъ. И много монеты са хвърляхъ въ кошницата, или отъ благодареніе за пѣсенъта или отъ милостъ къмъ пѣвицата.

— Тя е бѣдната моя Тессалійка, рече Главкъ като са спрѣ. Сега първый пътъ я виждамъ слѣдъ връщанъето си въ Помпея. Нека я послушамъ съ внимание; гласътъ ѝ е много пріятенъ.

ПѢСЕНЪТА НА БЕЗОКАТА ЦВѢТОЧНИЦА.

1.

Купете ми цвѣтъята!
 Лишена отъ свѣтлина,
 Отъ чуждъ съмъ страна
 И милостъ-та ви ищя.
 Отъ хубава страна, думать,
 (Ты що гледашъ знаешъ),
 Цвѣтъята ми сж нейны,
 Цвѣтъята що държж.
 Тѣ цвѣтъитѣ прекрасны;
 Отъ пипанъе ги знаѣж,
 Еще преди малко
 Росны ги накъсахъ.
 Виждатѣ ги какъ свѣтъитѣ,
 Каквы сж миризливы,
 Расли въ мила пазва
 На майката земя.
 Съгнхъ да ги късамъ,
 Дышжтъ ароматъ,
 Свѣтъитѣ лучезарны
 Бисеры по тѣхъ.

2.

Вый тѣнете въ свѣтлината,
 Въ Божественната любовь,
 Въ океанъ на тѣма са вълнува